

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292), art. 11¹, art. 18 ust. 1 i art. 46 ust. 1 ustawy z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2018 r., poz. 2137, z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, (...), o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych,

udzielam interpretacji indywidualnej o następującej treści:

Sprzedaż suplementów diety zawierających w swoim składzie substancję konserwującą w postaci alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego w stężeniu 10% objętościowych alkoholu wymaga uzyskania przez przedsiębiorcę prowadzącego taką sprzedaż zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych kat. B, tj. o zawartości alkoholu powyżej 4,5% do 18% (z wyjątkiem piwa), oraz podlega obowiązkowi uiszczania opłaty za korzystanie z posiadanego zezwolenia, w wysokości wynikającej z art. 11¹ ustawy z 28 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

UZASADNIENIE

W dniu 28 sierpnia 2019 r. do Wydziału Spraw Administracyjnych Urzędu Miasta Krakowa wpłynął wniosek spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, (...), reprezentowanej przez radcę prawnego (...), o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ust. 1 i następne ustawy z 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292) co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

Przedmiotem wniosku było następujące zdarzenie przyszłe.

Spółka (...) Sp. z o.o. prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na detalicznej sprzedaży ekologicznych suplementów diety. Nie prowadzi sprzedaży alkoholu. Przedsiębiorca planuje poszerzenie asortymentu sklepu o sprzedaż suplementów diety z linii (...). Są to suplementy produkowane przez niemieckiego dostawcę. Posiadają w swoim składzie alkohol etylowy pochodzenia rolniczego (wytwarzany z kukurydzy), w stężeniu odpowiadającym 10% objętościowych alkoholu. Alkohol etylowy jest w tych suplementach substancją konserwującą. Podwyższenie ilości alkoholu etylowego w składzie suplementu podyktowane jest wyłącznie zwiększeniem trwałości produktu i jego przydatności do spożycia. Suplementy diety o analogicznym składzie, lecz z dużo niższą zawartością alkoholu etylowego (jako konserwantu), nie były trwałe. Użycie mniejszej ilości etanolu powodowało duże ryzyko zepsucia produktu już po upływie sześciu – siedmiu miesięcy od daty produkcji.

W ramach prowadzonej działalności spółka (...) Sp. z o.o. zamierza sprzedawać:

1. (...) – suplement diety ogólnego zastosowania, uzupełniający niedobory witaminy C w diecie, o składzie na 100 ml: woda [nośnik], fosfolipidy ze słonecznika [nośnik], witamina C (kwas L-askorbinowy) 7g, witamina C (askorbinian sodu) 3g, etanol [konserwant] 10g,
2. (...) – suplement diety ogólnego zastosowania, uzupełniający dietę w resweratrol, o składzie na 100 ml: woda [nośnik], fosfolipidy ze słonecznika [nośnik], resweratrol 2g, etanol [konserwant] 10g, w butelkach o pojemności 100 ml.

Oba produkty zostały sklasyfikowane w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług pod numerem 10.89.19.0 – Pozostałe różne artykuły spożywcze, gdzie indziej nie sklasyfikowane. Będą wprowadzane do obrotu w formie umożliwiającej dawkowanie. Są przeznaczone do spożycia w małych, odmierzonych porcjach, po zmieszaniu z innym płynem (np. wodą, sokiem). (...) ma być sprzedawany w butelkach o pojemności 100 ml i 250 ml, przy czym sugerowana porcja produktu do spożycia w ciągu dnia to 10 ml. Z kolei (...) ma być sprzedawany w butelkach o pojemności 100 ml, przy czym sugerowana porcja produktu do spożycia w ciągu dnia to 5 ml. Czynnikiem konserwującym oba produkty jest alkohol etylowy.

Wnioskodawca powziął wątpliwość, czy sprzedaż suplementów diety zawierających w swoim składzie substancję konserwującą w postaci alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego w stężeniu 10% objętościowych alkoholu wymaga uzyskania zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych i uiszczania opłat publicznych, o których jest mowa w art. 11¹ ust. 1 i następnego ustawy z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2018 r., poz. 2137, z późn. zm.). Zgodnie bowiem z art. 46 ust. 1 tej ustawy, napojem alkoholowym jest produkt przeznaczony do spożycia zawierający alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w stężeniu przekraczającym 0,5% objętościowych alkoholu. Według treści art. 18 ust. 1 ww. ustawy sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwego ze względu na lokalizację punktu sprzedaży, zwanego dalej „organem zezwalającym”. Z kolei według art. 11¹ ust. 1 i następnego ustawy, za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych pobierana jest opłata.

Wnioskodawca zaznaczył, że (...) i (...) są suplementami diety. Suplementy diety podlegają szczególnemu reżimowi prawnemu, gdyż ma do nich zastosowanie ustawa z 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2019 r., poz. 1252). W art. 3 ust. 3 pkt 39 tej ustawy znajduje się definicja legalna suplementu diety. Według tej definicji, suplement diety to środek spożywczy, którego celem jest uzupełnienie normalnej diety, będący skoncentrowanym źródłem witamin lub składników mineralnych lub innych substancji wykazujących efekt odżywczy lub inny fizjologiczny, pojedynczych lub złożonych, wprowadzany do obrotu w formie umożliwiającej dawkowanie, w postaci: kapsułek, tabletek, drażetek i w innych podobnych postaciach, saszetek z proszkiem, ampulek z płynem, butelek z kroplomierzem i w innych podobnych postaciach płynów i proszków przeznaczonych do spożywania w małych, odmierzonych ilościach jednostkowych, z wyłączeniem produktów posiadających właściwości produktu leczniczego w rozumieniu przepisów prawa farmaceutycznego (podkreślenia Wnioskodawcy).

Wnioskodawca przedstawił własne stanowisko w sprawie. W jego ocenie, suplementy diety, w tym wskazane we wniosku produkty (...) i (...), podobnie jak leki zawierające w swoim składzie konserwujący alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w stężeniu przekraczającym 0,5% objętościowych alkoholu, nie są napojami alkoholowymi w rozumieniu ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W konsekwencji, ich sprzedaż nie wymaga uzyskania zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych i nie wiąże się z obowiązkiem uiszczania opłat za korzystanie z zezwoleń.

Zdaniem Wnioskodawcy, suplementy diety są szczególnym środkiem spożywczym. Ich celem jest uzupełnienie normalnej diety o witaminy, składniki mineralne lub inne substancje wykazujące efekt odżywczy lub inny fizjologiczny. Są to produkty, które należy stosować w odmierzonych, sugerowanych dawkach. Jednostkowa, sugerowana dawka dzienna jest niewielka. W dodatku należy ją spożyć po zmieszaniu z innym płynem (np. wodą lub sokiem). Wnioskodawca zaznaczył, że suplementy diety są produktami regulowanymi w odrębny sposób przez ustawodawcę. Wymogi w zakresie ich składu i oznakowania zostały zamieszczone

w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia i w wydanych na podstawie tej ustawy rozporządzeniach, zgodnie z Dyrektywą 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz. U. UE. L. z 2002 r., Nr 183, str. 51, z późn. zm.). Powyższe akty prawne określają dopuszczalny skład suplementów diety, w tym ewentualne limity i ograniczenia. Regulują także kwestię kontroli legalności ich składu i obrotu oraz warunki reklamy i prezentacji. Zdaniem Wnioskodawcy, wobec kompleksowego uregulowania suplementów diety w odrębnych aktach prawnych, w tym ustanowienia organu odpowiedzialnego za kontrolę tych produktów (Główny Inspektor Sanitarny), brak jest podstaw, aby do suplementów diety, zawierających w składzie konserwant w postaci alkoholu etylowego, stosować dodatkowo przepisy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Według stanowiska Wnioskodawcy, przeznaczenie i charakterystyka suplementów diety (...) i (...) nie pozwala ich uznać za napój alkoholowy ani w rozumieniu ustawowym, ani w rozumieniu potocznym. Zdaniem Wnioskodawcy, ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w ogóle nie znajdzie zastosowania do produktów spożywczych szczególnego przeznaczenia, odrębnie regulowanych, takich jak suplementy diety. Konsumenty nabywają bowiem suplementy diety w celu uzupełnienia nimi normalnej diety o substancje odżywcze, tj. witaminy i minerały, nie zaś z uwagi na obecny w ich składzie konserwant. Celem natomiast przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie jest ograniczanie używania alkoholu etylowego przy procesach produkcyjnych środków spożywczych, które nie są alkoholem sensu stricte, a obecność alkoholu w ich składzie podyktowana jest wyłącznie koniecznością zakonserwowania produktu. Celem przepisów tej ustawy jest ograniczanie dostępności dla społeczeństwa alkoholu sensu stricte. Jest nim również podejmowanie przez organy administracji państwowej i samorządowej działań zmierzających do ograniczenia spożycia napojów alkoholowych, inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć mających na celu zmianę obyczajów społecznych w zakresie sposobu spożywania alkoholu, działanie na rzecz promocji trzeźwości i przeciwdziałanie nadużywaniu alkoholu. W ocenie Wnioskodawcy, sprzedaż suplementów diety, leków, a nawet słodczy z dodatkiem alkoholu w stężeniu przekraczającym ustawowy próg 0,5% objętościowych alkoholu, w żaden sposób nie wpływa na realizację celów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Wnioskodawca podkreśla, że do suplementów diety (...) i (...) zostanie dodany alkohol etylowy w stężeniu 10% objętościowych wyłącznie w celu ich konserwacji, a nie na przykład zmiany walorów smakowych czy poprawy aromatu. Poprzez dodanie do tych produktów alkoholu etylowego nie zmieni się ich charakter, to znaczy nadal będą to suplementy diety w rozumieniu ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Wnioskodawca uważa, że alkohol etylowy jest powszechnie stosowaną substancją konserwującą produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi i nie sposób każdego z tych produktów już z góry traktować jak napój alkoholowy tylko z tego powodu, że stężenie użytego w produkcji alkoholu przekroczy 0,5% objętościowych. Zdaniem Wnioskodawcy, literalna i rozszerzająca wykładnia przepisu art. 46 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi prowadziłaby do licznych absurdów. Pozwalałaby uznać na przykład za napój alkoholowy cukierki z dodatkiem alkoholu w każdym przypadku przekroczenia ustawowych parametrów objętościowych alkoholu etylowego w finalnym produkcie spożywczym.

Prezydent Miasta Krakowa, udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie, stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców: *„Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej*

lub składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).”. Według treści art. 34 ust 3 powołanej ustawy: „Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie.”. Stosownie zaś do treści art. 34 ust. 5 ww. ustawy, udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji.

Reprezentowana przez pełnomocnika spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie wystąpiła do Prezydenta Miasta Krakowa (organu właściwego w sprawach wydawania zezwoleń na sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych na terenie miasta Krakowa) z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych. Wnioskodawca we wniosku opisał zdarzenie przyszłe, sformułował zapytanie o następującej treści: *„Czy sprzedaż suplementów diety zawierających w swoim składzie substancję konserwującą w postaci alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego w stężeniu 10% objętościowych alkoholu wymaga uzyskania przez sprzedawcę zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, a tym samym czy podlega obowiązkowi uiszczania opłat publicznych, o których mowa w art. 11¹ ust. 1 i nast. u.w.t.p.a.”*, oraz przedstawił własne stanowisko w sprawie. W związku z tym, że Prezydent Miasta Krakowa jest organem właściwym w sprawach wydawania zezwoleń na sprzedaż

i podawanie napojów alkoholowych na terenie miasta Krakowa, a opłata za korzystanie z tych zezwoleń jest daniną publiczną, gdyż obowiązek jej ponoszenia na rzecz Gminy Miejskiej Kraków przez przedsiębiorców prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych na obszarze miasta Krakowa wynika z przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, to rozpatrzenie przez Prezydenta Miasta Krakowa wniosku spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie oraz wydanie decyzji w przedmiotowej sprawie należy uznać za uzasadnione.

W obowiązującym stanie prawnym działalność polegająca na obrocie napojami alkoholowymi podlega reglamentacji. Reglamentacja podyktowana jest tym, że obrót napojami alkoholowymi nie może być traktowany tak samo, jak prowadzenie zwykłej działalności gospodarczej. Sprzedaż napojów alkoholowych jest ściśle podporządkowana konieczności ograniczania dostępu do takich napojów ze względu na uznanie życia obywateli w trzeźwości za wartość trudną do przecenienia. Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie uznawał, że ważny interes publiczny uzasadnia wprowadzenie systemu sprzedaży alkoholu na zasadzie reglamentacji oraz stosowanie instrumentów prawnych służących ograniczeniu nadmiernego jego spożycia. Przykładowo, w wyroku z dnia 5 kwietnia 2011 r., sygn. akt P 26/09, 18/3/A/2011, Trybunał wskazał, że: *„Ocena aksjologii ustawy u.w.t.p.a. odwołuje się do powszechnie uznawanych wartości i „nie wymaga szerszego uzasadnienia” (zob. wyrok TK*

z 24 listopada 1998 r., sygn. K 22/98, OTK ZU nr 7/1998, poz. 115). Wartości te związane są z ochroną zdrowia, dobrem rodziny, porządkiem publicznym i bezpieczeństwem obywateli. Uzasadniają one wprowadzenie systemu sprzedaży alkoholu na zasadzie reglamentacji oraz stosowanie instrumentów prawnych służących ograniczeniu nadmiernego jego spożycia.”.

Reglamentacja obrotu napojami alkoholowymi w postaci konieczności uzyskania zezwolenia na ten obrót znalazła konstytucyjne uzasadnienie w „powszechnie uznawanych wartościach” (por. wyroki TK z: 8 kwietnia 1998 r., sygn. K 10/97, OTK ZU nr 3/1998, poz. 29, z 28 stycznia 2003 r., sygn. K 2/02, OTK ZU nr 1/A/2003, poz. 4, z 14 czerwca 2004 r., sygn. SK 21/03, OTK ZU nr 6/A/2004, poz. 56).

Zasady wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz zasady i warunki prowadzenia sprzedaży tych napojów, w tym zakazy i inne ograniczenia sprzedaży, podawania oraz spożywania napojów alkoholowych, reguluje ustawa z dnia 26 października

1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (dalej: **ustawa**) oraz wydane z jej upoważnienia uchwały Rady Miasta Krakowa.

Z treści przepisów ustawy wynika, że ustawodawca miał na celu co do zasady ograniczenie dostępności alkoholu, a nie wprowadzenie ogólnej dostępności tych produktów. W art. 1 ust. 1 ustawy ustawodawca nałożył na organy administracji rządowej i samorządowej obowiązki podejmowania działań zmierzających do ograniczania spożycia napojów alkoholowych, natomiast w art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy wprost stwierdził, że zadania w zakresie przeciwdziałania alkoholizmowi wykonuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, w szczególności poprzez ograniczenie dostępności alkoholu. Naczelny Sąd Administracyjny przy orzekaniu w sprawach zezwoleń na sprzedaż alkoholu niejednokrotnie odwoływał się do treści preambuły ustawy i wskazywał, że celem ustawy jest ograniczenie dostępności napojów alkoholowych. Z kolei Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 8 kwietnia 1998 r., sygn. K 10/97, stwierdził, że: „*Ratio legis przepisów ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230 ze zm.) została wyrażona w jej art. 1. Stosownie do tego przepisu cele ustawy można ująć w czterech grupach: ograniczenie spożywania alkoholu, przeciwdziałanie powstawaniu i usuwanie następstw nadużywania alkoholu, a także wspieranie działalności w tym zakresie organizacji społecznych i zakładów pracy.*” Zdaniem Trybunału: „*Trudno odmówić ustawodawcy prawa do poddania stosunkowo ścisłej regulacji rynku napojów alkoholowych, ze względu na indywidualne i społeczne skutki wywołane jego nadmiernym spożyciem.*”.

Zgodnie z art. 18 ust. 1-3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi:

„1. Sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwego ze względu na lokalizację punktu sprzedaży, zwanego dalej „organem zezwalającym”.

1a. (uchylony).

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na podstawie wniosku przedsiębiorcy.

3. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, wydaje się oddzielnie na następujące rodzaje napojów alkoholowych:

1) do 4,5% zawartości alkoholu oraz na piwo;

2) powyżej 4,5% do 18% zawartości alkoholu (z wyjątkiem piwa);

3) powyżej 18% zawartości alkoholu.”.

Napojem alkoholowym w rozumieniu ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi jest „*produkt przeznaczony do spożycia zawierający alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w stężeniu przekraczającym 0,5% objętościowych alkoholu.*” (Art. 46 ust. 1 tej ustawy). Z przytoczonej definicji wynika, że o kwalifikacji danego produktu jako napoju alkoholowego, a tym samym o obowiązku uzyskania odpowiedniego zezwolenia na jego sprzedaż, decyduje zawartość w tym produkcie alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego. Zatem, za napój alkoholowy w rozumieniu ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi należy uznać każdy produkt, który jest przeznaczony do spożycia, jeżeli tylko zawiera alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w stężeniu przekraczającym 0,5% objętościowych alkoholu. Może to być nawet produkt o stałej konsystencji, np. lody, cukierki. Odmierna wykładnia stałaby w sprzeczności z literalnym brzmieniem przepisu wprowadzającego definicję pojęcia „napój alkoholowy”, który obejmuje swoim zakresem przedmiotowym nie tylko „napój” w potocznym rozumieniu tego słowa, ale każdy produkt przeznaczony do spożycia. Kluczowym elementem definicji tego pojęcia jest

bowiem zawartość alkoholu w produkcie, a nie jego forma. Inna wykładnia prowadziłyby do wypaczenia celu ustawy, jakim jest ograniczanie dostępności alkoholu.

Zdaniem organu administracyjnego, suplementy diety (...) i (...) są napojami alkoholowymi w rozumieniu art. 46 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Są one bowiem produktami przeznaczonymi do spożycia i zawierają w swoim składzie alkohol etylowy pochodzenia rolniczego (wytwarzany z kukurydzy) w stężeniu 10% objętościowych alkoholu, a więc znacznie przekraczającym określony w definicji napoju alkoholowego próg 0,5%.

To, że suplementy diety są produktami przeznaczonymi do spożycia, wynika z ich definicji zawartej w art. 3 ust. 3 pkt 39 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Zgodnie z treścią tej definicji suplementy diety są środkami spożywczymi, których celem jest uzupełnienie normalnej diety o witaminy, składniki mineralne lub inne substancje wykazujące efekt odżywczy lub inny fizjologiczny. Już z samego określenia „środek spożywczy” wynika, że suplementy diety nadają się do spożycia. Powyższą interpretację potwierdza fakt, że suplementy diety (...) i (...) zostały sklasyfikowane w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług pod numerem 10.89.19.0 jako „Pozostałe różne artykuły spożywcze, gdzie indziej nie sklasyfikowane.”. Skoro zostały uznane za artykuły spożywcze, to bez wątpienia są przeznaczone do spożycia.

W ocenie organu administracyjnego, to, że suplementy diety zostały w sposób szczególnie uregulowane w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia, że są szczególnie środkiem spożywczym, że ich celem jest jedynie uzupełnienie normalnej diety, że powinny być stosowane w odmierzonych dawkach, że sugerowana dawka dzienna tych produktów jest niewielka, a w dodatku należy ją spożyć z innymi płynami, nie sprawia, że przestają być produktami przeznaczonymi do spożycia, jak to próbował wykazać we wniosku pełnomocnik spółki (...) Sp. z o.o. W art. 46 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi ustawodawca nie przewidział bowiem żadnych dodatkowych wymagań, jakie powinny spełniać „produkty przeznaczone do spożycia”, aby mogły być uznane za napój alkoholowy (poza oczywiście odpowiednią zawartością alkoholu etylowego).

Wnioskodawca próbował przyrównać działanie suplementów diety do produktów leczniczych. Tymczasem ustawodawca nie określił produktu leczniczego mianem „produktu przeznaczonego do spożycia” lub „środka spożywczego”, jak to uczynił w przypadku suplementów diety. Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 32 ustawy z 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2019, poz. 499, z późn. zm.) *„produktem leczniczym jest substancja lub mieszanina substancji, przedstawiana jako posiadająca właściwości zapobiegania lub leczenia chorób występujących u ludzi lub zwierząt lub podawana w celu postawienia diagnozy lub w celu przywrócenia, poprawienia lub modyfikacji fizjologicznych funkcji organizmu poprzez działanie farmakologiczne, immunologiczne lub metaboliczne”*. Z powyższej definicji nie wynika, aby produkty lecznicze pełniły jakiegokolwiek funkcje odżywcze lub aby stanowiły składnik diety. Pełnią one ewidentnie inne funkcje, niż suplementy diety. Również w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług produkty lecznicze zostały sklasyfikowane nie w dziale 10: „Artykuły spożywcze”, jak to jest w przypadku suplementów diety, ale w dziale 21: „Podstawowe substancje farmaceutyczne, leki i pozostałe wyroby farmaceutyczne”. O ile więc z definicji suplementu diety oraz z umieszczenia suplementów diety w dziale 10 Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług można wyciągnąć wniosek, że suplementy diety są „produktami przeznaczonymi do spożycia”, o tyle brak jest podstaw do wyciągnięcia podobnego wniosku w przypadku produktów leczniczych (leków).

Zdaniem organu, dla uznania danego produktu za napój alkoholowy nie ma również znaczenia funkcja, jaką pełni w tym produkcie użyty przy jego wytwarzaniu alkohol etylowy (czy alkohol został zastosowany w celu poprawy smaku danego produktu, czy też jako substancja konserwująca, jak to jest w przypadku suplementów diety (...) i (...)). W świetle

art. 46 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi istotne jest jedynie to, czy dany produkt przeznaczony do spożycia zawiera alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w stężeniu przekraczającym 0,5% objętościowych alkoholu. Skoro ustawodawca nie wskazał w przepisie funkcji, jaką ma spełniać znajdujący się w składzie danego produktu alkohol etylowy, aby produkt ten mógł być uznany za napój alkoholowy, to za napój alkoholowy należy uznać każdy produkt przeznaczony do spożycia, jeżeli tylko zawiera alkohol etylowy w odpowiednim stężeniu.

Skoro, jak wykazano powyżej, suplementy diety (...) i (...) są napojami alkoholowymi w rozumieniu art. 46 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, to zgodnie z art. 18 ust. 1 tej ustawy przed wprowadzeniem tych produktów do sprzedaży spółka (...) Sp. z o.o. powinna wystąpić z wnioskiem o uzyskanie odpowiedniego zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych. Ustawodawca objął bowiem obowiązkiem uzyskania zezwolenia wszystkie napoje alkoholowe, bez żadnych wyjątków w tym zakresie. W związku z tym, że suplementy diety (...) i (...) zawierają w swoim składzie alkohol etylowy w stężeniu 10% objętościowych alkoholu, to do ich sprzedaży niezbędne jest uzyskanie przez przedsiębiorcę zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych kat. B, tj. o zawartości alkoholu powyżej 4,5% do 18% (z wyjątkiem piwa), o którym jest mowa w art. 18 ust. 3 pkt 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Konieczne jest również uiszczenie przez Spółkę na rachunek gminy opłaty za korzystanie z tego zezwolenia w wysokości i terminach wynikających z art. 11¹ ustawy.

Z uwagi na powyższe, orzeczono, jak na wstępie.

Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie, ul. J. Lea 10, za pośrednictwem Wydziału Spraw Administracyjnych Urzędu Miasta Krakowa - al. Powstania Warszawskiego 10, 31-549 Kraków, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

Zgodnie z art. 127a Kodeksu Postępowania Administracyjnego - w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się wobec Prezydenta Miasta Krakowa prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia organowi administracji oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy z 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, za wydanie niniejszej decyzji wniesiono opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Urzędu Miasta Krakowa w PKO BP O/I Kraków o numerze 48 1020 2892 0000 5102 0590 0925.

Otrzymują:

1. (...)
2. a/a.